

РЕШЕНИЕ

№ 6814

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6370** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на З. Й. Г. от [населено място], срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) да се произнесе по молбата й с вх. № 94-3-146/09.06.2023г. да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност в НАП като началник отдел „Селекция“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., на основание §7 от ЗИД на ЗДСл.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, тъй като е налице хипотезата на §7 от ЗИД на ЗДСл.

В хода на съдебното обжалване с отговора на жалбата от ответника като част от административната преписка е представен заверен препис от молбата с вх. № 94-3-146/09.06.2023г. на З. Й. Г. с поставена резолюция “ Не” с дата 18.07.2023г. и подпис. В писмен отговор и в съдебно заседание процесуалният представител на ответника, изпълнителния директор на НАП, оспорва жалбата и счита, че мълчалив отказ не е налице, поради което производството е недопустимо. Алтернативно счита, че отказът е законосъобразен, тъй като, на основание чл.19а от Закона за администрацията (ЗА), правоотношението с жалбоподателката може да бъде прекратено от органа, който я назначава по негова преценка. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 948/17.08.2022г., на основание чл.103, ал.1, т.1 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение на З. Й. Г., заемаща длъжност началник отдел “Селекция“, дирекция “Контрол” в ТД на НАП С.. С трудов договор от същата дата, сключен с министъра на финансите, З. Г. заема длъжността “заместник изпълнителен директор” на НАП.

Със заповед №186/08.06. 2023г. на министъра на финансите, на основание чл. 19а, ал.2 от ЗА, във вр. с чл. 8, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), е прекратено служебното правоотношение, съобразно предложение на изпълнителния директор на НАП.

С молба с вх. № 94-3-146/09.06.2023г. до изпълнителния директор на НАП, жалбоподателката е поискала, на основание §7 от ЗИД на ЗДСл, да бъде възстановена на заеманата преди това от нея длъжност – началник отдел “Селекция”, дирекция “Контрол” в ТД на НАП С.. До момента тя не е възстановена на посочената длъжност. След подаване на жалбата в съда срещу мълчаливия отказ на изпълнителния директор, по делото е представен заверен препис от молбата ѝ за възстановяване с резолюция “Не” от 18.07.2023г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, с правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК.

Съдът намира за неоснователни доводите в отговора на ответника за недопустимост на производството. С жалбата до съда е оспорен мълчалив отказ по искане за издаване на административен акт. Последвало е изрично произнасяне на органа, макар и с резолюция. Съгласно чл. 58, ал.3 от АПК, когато по административен или по съдебен ред бъде отменен мълчалив отказ, смята се за отменен и изричният отказ, който е последвал преди решението за отмяна. По аргумент от посочената разпоредба и както е посочено и в т. 8 от Постановление № 4 от 22.09.1976 г. по гр. д. № 3/76 г., Пленум на ВС, в случая жалбата следва да се приеме и да ѝ се даде ход като жалба и срещу направения по-късно изричен отказ. Произнасянето на административния орган с изричен акт, следващ обжалването на мълчаливия отказ, всъщност замества първоначално предявения предмет на оспорване, след като жалбоподателката в съдебно заседание изрично заявява, че поддържа оспорването срещу постановения изричен отказ, обективиран в резолюцията върху молбата ѝ. в този смисъл е и практиката на ВАС (Определение № 6068 от 7.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 4809/2023 г.; Определение № 7815 от 29.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6157/2021 г., По и др)

Съгласно разпоредбата на § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗДСл, държавен служител, който бъде избран за народен представител, министър, кмет или бъде назначен за областен управител или бъде избран или назначен за едноличен орган на власт, негов заместник или член на колегиален орган на власт, има право след прекратяване на пълномощията му да заеме предишната си длъжност.

Именно в качеството си на заместник на едноличен орган на власт – изпълнителния директор на НАП, от който е била освободена със заповед № П-186/08.06.2023г. на министъра на финансите, жалбоподателката е поискала да бъде възстановена на

предишната си длъжност в ТД на НАП С.. Съдът, като взе предвид доказателствата по делото, счита, че са налице всички законови предпоставки З. Й. Г. да бъде възстановена на длъжност началник отдел „Селекция“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и заявлението за възстановяване на предишната длъжност е следвало да бъде уважено. Непроизнасянето в срок по подаденото заявление формира мълчалив отказ на органа по назначаването, който е незаконосъобразен и в противоречие с нормата на § 7 от ПЗР на ЗДСл. Незаконосъобразен е и последващият изричен отказ, обективиран в поставената резолюция върху молбата за възстановяване. Посочената разпоредба е императивна и при наличие на предвидените в хипотезата на правната норма основания, административният орган няма право на преценка дали да удовлетвори молбата за назначаване, а е длъжен да възстанови служителя на заеманата преди това длъжност или да му предложи друга подходяща в същата администрация. В случая няма спор, че страните са се съгласили прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателя от длъжността началник отдел „Селекция“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. да е при условията на § 7 от ПЗР на ЗДСл. Посочената норма е гаранция за правото на държавния служител след прекратяването на трудовия му договор да продължи да упражнява предишната държавна служба. Правото му да заеме предходната длъжност, след освобождаване от поста заместник изпълнителен директор на НАП, произтича пряко от разпоредбата на § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл. Доказани са материалноправните предпоставки на посочената правна норма и за органа по назначаването съществува задължение да възстанови жалбоподателя на длъжността началник отдел „Селекция“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. В този смисъл е и константната съдебна практика, а именно съдебно решение № 9905/16.07.2010г. по адм. д. № 16630/2009г. на ВАС, решение № 433/15.01.2015г. по адм. д. № 3508/2014г. на ВАС и др. Мълчаливият отказ и последващият го изричен такъв са незаконосъобразни и следва да бъде отменени, а делото като преписка следва да се изпрати на изпълнителния директор на НАП за произнасяне по молбата с вх. № 94-3-146/09.06.2023г. на З. Й. Г. за възстановяване на заеманата от нея длъжност началник отдел „Селекция“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., при спазване на тълкуването на закона в настоящето съдебно решение.

При този изход на правния спор на жалбоподателя се дължат разноските за съдебното производство в размер на 810 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение и внесена държавна такса. Неоснователни са възраженията на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар, тъй като същият е под минималното възнаграждение съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, ич л. 58, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 65-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите да се произнесе по молба вх. № 94-3-146/09.06.2023г. на З. Й. Г. да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност в НАП като началник отдел „Селекция“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., и последващия изричен отказ, обективиран в

резолюция от 18.07.2023г. върху молба вх. № 94-З-146/09.06.2023г.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за произнасяне по молба вх. № 94-З-146/09.06.2023г. на З. Й. Г., съгласно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на решението, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящето решение.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите лева да заплати на З. Й. Г. разноси по делото в размер на 810 (осемстотин и десет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: